

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη του Άγιου Τερομάρτυρος, Αθηνογένους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ιερωσύνης φαιδρόν, προκείμενος ἔνδυμα, ταὶς βαφαὶς τοῦ αἵματος, Ιερώτερον ἔδειξε, Μεθοῦ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν ἄγιον, τῷ παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀὺλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος, ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα, μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροίς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν Ιερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαὶς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἥθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Αθηνογένην, καθηγητὴν Ιερόν, ἐνθέω σθένει καταπλούτησασα, Ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψει, Μὴ παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἔξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὄργῆς καὶ θλίψεως, ὡς παμμακάριστε, Παναγία Δέσποινα, σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τί τὸ ὄρώμενον θέαμα, ὁ τοὶς ἐμοὶς ὀφθαλμοῖς, κοθαρᾶται ὡς Δέσποτα; Ο συνέχων ἄπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωῆν, ἡ Θεοτόκος, κλαίοντα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ακροστιχίς.

Τῶν σῶν ἀθλητῶν, Χριστέ, μέλπω τὸ κλέος. Ιωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Τάξεσιν ἄσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Τεράρχα καὶ Μάρτυρος, τοὺς ὑμνούντας σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὀλοκαυτωθεὶς θεομακάρ ίστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοὶς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον

Σάρκα γεγενημένον, ἐκ τῶν σῶν αἵμάτων ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ωδὴ γ'
Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν

Λύσας τοῦ ἔχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τὴ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτω διαθέσει, ἀθηνογένης ὁ μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἡξίωται.

Ἔμβλυναν ἔχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταὶς μαρτυρικαὶς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταὶς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψειν.

Τεῖνας τοὺς στερροὺς ἴμασιν ὁ παράφρων, ζέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἄνενδότως, ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον

Ωφθης οὐρανῶν Ἀγνὴ ὑψηλοτέρα, Καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἀγιωτέρα, ὡς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ο Είρμος

«Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτήρα, καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικίρμονα».

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἄσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοῇ, Θεῷ εὐηρέστησας, θύτης αὐτοῦ καὶ μάρτυς, γεγονῶς θεοφόρε, στῖφος δὲ προστιγάγου, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ, μεθ' ὅν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ρύσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἔχθροῖς βλασφημούσι σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ὑμᾶς πολεμοῦντας, γνήτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

΄Ωδὴ δ' Εισακήκοα Κύριε

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ θεόφρονες.

Ἀριστοκῆρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Τητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον

Ίσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοὶς βροτοὶς δι' οἴκτον ὄμιλήσαντα.

΄Ωδὴ ε' ΄Ορθρίζοντες βιώμέν σοὶ

Στομώσας ἀπαθεῖα τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ἔξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Αξιάγαστε.

Ταὶς θείαις προτροπαὶς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοὶ προστρέχουσι.

Θεοτοκίον

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

**‘Ωδὴ ζ’
‘Ιλάσθητί μοὶ σωτὴρ**

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτόν, Ἰμνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτόν, ἐντεύξεις Μακάριε, ἵδοù γὰρ ἦ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοὶ γόνον, προσκομίζει θείω νεύματι.

Παράδεισος νοητός, ἐδείχθητε, Αξιάγαστοι, τὸ ξυλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, τὰς αἰσθήσεις πάντων τε, τὴν θείων ἀνθέων, εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον

Ως νοητὴ κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ώς φωταυγῆς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ώς ρίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

‘Ο Εἱρμός

«Ιλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου».

Συναξάριον

Τὴ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πηδαχθόης.
Στίχοι

- Αθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
- Ψευδὴ θέαι ναν τὴν Ἀθηνὰν οὐ σέβων.
- “Ἐκτη καὶ δεκάτη Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἀντιόχου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Πλάτωνος.

Οἱ ἄγιοι δεκαπεντακισχίλιοι μάρτυρες, οἱ ἐν Πισιδίᾳ ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρις Ἀθηνογένης διὰ πυρός, καὶ πολλαὶ μάρτυρες γυναικες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος

Τοὶς κρουνοὶς τῶν αἵμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς Μάνης σεβάσματα, τοὶς τῶν αἵμάτων δύμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ώς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμω προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ώς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαίρε σοὶ βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν, τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ὥνσάμενον.

‘Ωδὴ η’

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες

Ἐνατενίζων ταὶς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς ἀξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Οἱ τῶν Αγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τὴν μνήμη εὐφραίνεται, τῶν

σεπτῶν Αθλοφόρων, δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταὶς ἀγέλαις, μαθητευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμενος, Ἱεράρχα μεθ' ὑν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

”Ον ἀπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν Πιστῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σὲ ἄχραντε.

Ο Είρμος

«Οἱ θεορήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον,
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

΄Ωδὴ θ'

Τὸν προδηλωθέντα

”Ιδε φωταυγὴς σήμερον ἡμέρα, Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαῖαις,
καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

΄ῶσπερ προσφοραί, καὶ ἅμωμοι ως ἄρνες, προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, παρ' αὐτοῦ
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ως ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Αθλοφόρεπόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθαίρουσι τῶν πίστει, τῷ
τεμένει σου προστρεχόντων καὶ πόθω, σοῦ ἑορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

΄Ημεροφαεὶς ως ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στερεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἑκκλησίας, καταυγάζετε
πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, σκότος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες.

Θεοτοκίον

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Θεὸν τὸν φέροντα πάντα, τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν ἀγνὴ ὁμοιωθέντα, ”Ον ἵκετευε
τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο Είρμος

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν
πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νὺν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ,
μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τὴ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον

Ἄγια Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ παναγίων αἵματων,
τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνούντας σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.